

Становище
на съдията Стефанка Стоянова по к.д. № 1 от 2006 г.

Не споделям част от мотивите на решението.

Според мен заповедта по чл. 127, ал. 9 ЗУТ не е административен акт, който засяга по смисъла на чл. 120, ал. 2 от Конституцията гражданите и юридическите лица.

Съгласно тази конституционна разпоредба гражданите и юридическите лица имат право на съдебна защита срещу такива административни актове, които ги засягат. При тълкуването ѝ с решение № 21 от 26 октомври 1995 г. по к.д. № 18 от 1985 г. Конституционният съд е определил това „засягане“ като необходимо условие за възникване на процесуален правен интерес от съдебно обжалване.

От уредбата в Закона за устройство на територията следва, че одобреният общ устройствен план не намира пряко приложение в инвестиционното проектиране и разрешаване на строителство (чл. 104, ал. 3). Въз основа на предвижданията в него не могат да се отчуждават принадлежащи на граждани или на юридически лица недвижими имоти и отнемането им от собствениците не може да се осъществи в тази градоустройствена фаза. С такъв план не се създават, отнемат, изменят или ограничават права и за собствениците и носителите на ограничени вещни права не възникват правни последици. За тези лица правни последици пораждат последващи, подлежащи на съдебен контрол актове – влезлите в сила подробни устройствени планове, защото те са по-пълна, по-подробна и конкретна разработка по отношение на общите устройствени планове (чл. 103, ал. 4), в тях е определено конкретното предназначение и начин на устройство на отделните поземлени имоти (чл. 103, ал. 3) и въз основа на тях може да се пристъпи към отчуждаване след определяне и заплащане на обезщетение (чл. 205).

Като имам предвид изложеното приемам, че актът по чл. 127, ал. 9 ЗУТ трябва да бъде последван от друг акт, какъвто е одобреният и влязъл в сила подробен устройствен план, за да се пристъпи към реализиране на инвестиционни намерения и за да настъпят правни последици за съответните лица. С оглед на необходимостта от такъв последващ акт, чиято законосъобразност може да бъде проверена от съда, намирам, че заповедта по оспорената разпоредба не засяга гражданите и юридическите лица, поради което те няма процесуален правен интерес от обжалването ѝ. Ето защо тази заповед не е в обхвата на кръга от актове по чл. 120, ал. 2 от Конституцията, които подлежат на съдебен контрол и изричното ѝ изключване от съдебно обжалване съответства на посочената разпоредба от основния закон.

Съдия Стефанка Стоянова